

10.000 de volume. Pentru a fi păstrate și utilizate, se impunea găsirea unei săli mari. Bogdan propunea ca în acest scop să se amenajeze sala cea mare a Muzeului de antichități, unde se află colecția Kogălniceanu. Piese de aici urmau să fie transportate într-o altă sală, ce devenea liberă, materialele dintr-însa fiind luate de Muzeul de științe naturale. Până atunci însă cea mai mare parte a cărților erau ținute în cancelaria profesorilor. Bogdan cerea aprobarea urgentă a propunerilor sale pentru a putea comanda mobilierul¹. Seminarile au fost înzestrate cu aparate de proiecție, mobilier și cărți cumpărate din țară și din străinătate². Catedra de arheologie se îmbogățește cu o colecție de mulaje³, separată de aceea a Muzeului de antichități, iar seminarul de istorie antică și epigrafie, condus de V. Pârvan, avea o bibliotecă atât de bogată, încât necesita o sală specială. Cu ajutorul lui Ioan Bogdan, și acest lucru a fost obținut. După spusele lui V. Pârvan și după aprecierile ministerului, acest seminar se situa « la nivelul instituțiilor similare din apus ». El dispunea de o sală specială cu mobilier adecvat și cu o bibliotecă de 3.000 de volume, având un fond lunar pentru achiziții de cărți. Rapoartele lui Pârvan însuși prezintă toate acestea ca fiind opera decanului Ioan Bogdan⁴.

Și celelalte seminarii au fost, de altfel, puternic sprijinite de decan⁵. Din nefericire însă, problema localului celorlalte seminarii nu a putut fi rezolvată decât în parte. Din această cauză, biblioteca seminarului de slavistică era găzduită într-o sală a facultății de științe. D. Onciul ținea biblioteca seminarului de istoria românilor la Arhivele Statului, iar aceea a seminarului lui N. Iorga era găzduită în str. Banu Mărăcine, unde era și sediul Institutului sud-est-european.

Vorbind de bibliotecile seminariilor, avem însă, de fapt, în vedere biblioteca facultății, deoarece (în afara de cele două dulapuri lăsate de Biblioteca Centrală în 1892, când se mutase la Academie), acestea au format nucleul ultimei. De existența unei biblioteci la Facultatea de litere și filozofie se poate vorbi doar din anul școlar 1907—1908. Primul inventar alcătuit în anul 1909 arăta prezența a 5681 volume, ce zăceau într-un depozit. Din cauza lipsei unei săli speciale, aceste cărți nu puteau să fie folosite de studenți. De aci importanța bibliotecilor de seminar. Până la găsirea sălii însă, Bogdan a luptat pentru mărirea fondului de cărți. Gr. Tocilescu a donat 668 volume, iar în 1910 Titu Maiorescu adăugase 1338 de cărți și broșuri. După moartea lui Tocilescu, facultatea de filozofie și litere a cumpărat biblioteca acestuia, din care a reținut numai cărțile — în număr de 4000 volume —, documentele și manuscrisele fiind dăruite Academiei, deoarece, așa cum arăta Ioan Bogdan în raportul său, acolo se puteau « păstra mai cu folos »⁶. Mulțumind lui Maiorescu pentru donația făcută, Ioan Bogdan arată că biblioteca facultății,

¹ *Ibidem*, Dos. 125/1910—1911, f. 60, 74.

² *Ibidem*, Dos. 127/1911—1912, Dos. 128/1911—1912, f. 121.

³ *Ibidem*, Dos. 129/1911—1912, f. 54.

⁴ *Ibidem*, Dos. 132/1911—1912, f. 14, 77.

⁵ Vezi, de pildă, seminarul de filologie română și istoria literaturii române. Dos. 133/1912—1913, f. 132.

⁶ *Univ. București, Arh. Fac. filologie*, Dos. 121/1910, f. 54—57.